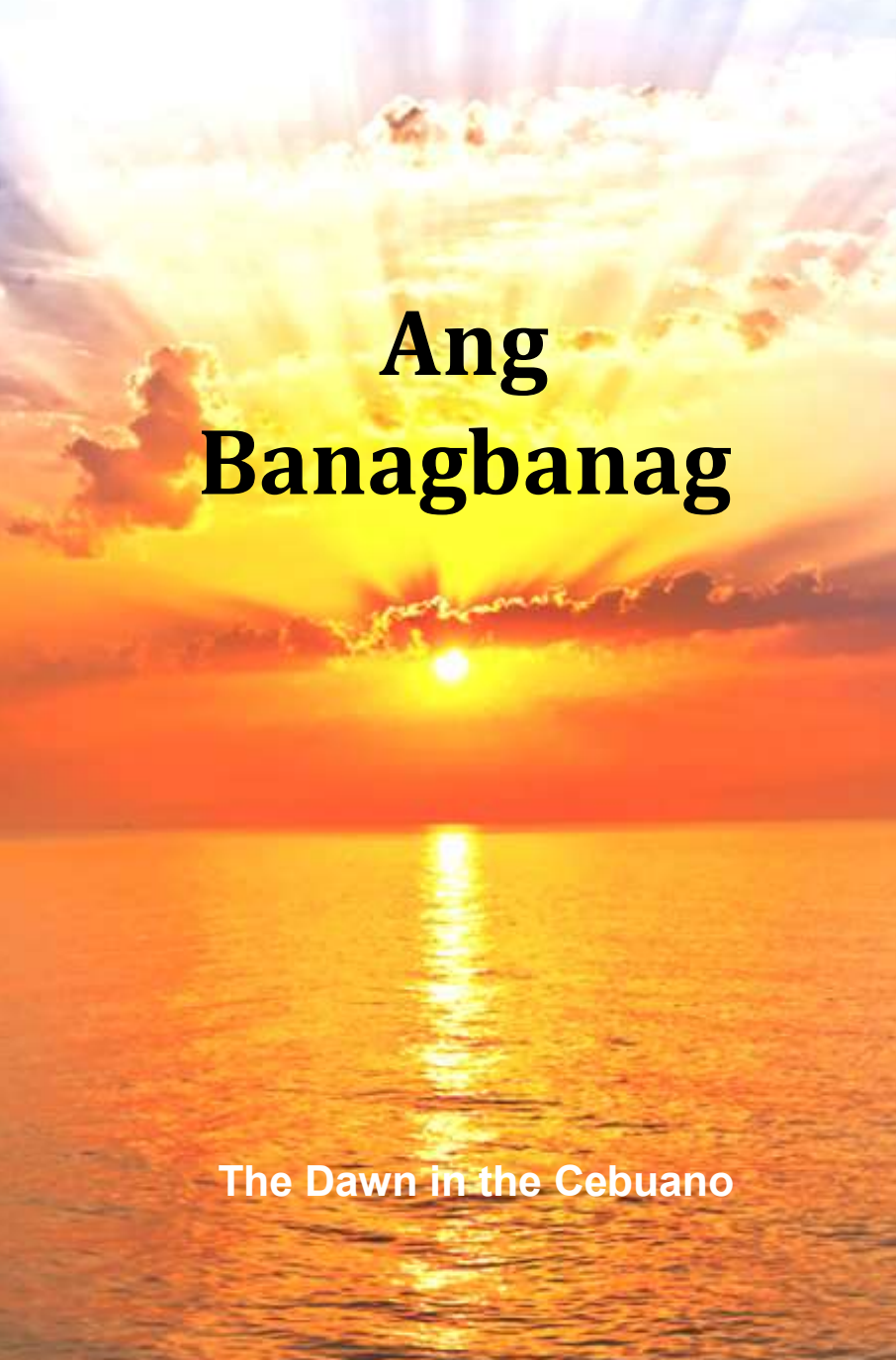

Ang Banagbanag

The Dawn in the Cebuano

Kasigurohan sa Tanang Katawhan

“Ug ang buhat sa pagkamatarung mahimo nga pakigdait; ug ang sangputanan sa pagkamatarung, sa kalinaw ug sa pagsalig sa walay katapusan. Ug ang akong katawohan magapuyo sa usa ka makigdaiton nga puloy-anan, ug sa mga puloy-anan nga gawas sa katalagman, sa mga pahulayan nga malinawon.”

—Isaias 32:17,18

Daghan ang makasulti ug hinapos nga adunay gamay nga kasigurohan sa katawhan nga adunay positibo nga sangputanan sa daghang mga problema nga nagsakit sa kalibutan karon. Gani, ang pasalig nga daw tin-aw lamang diha sa mga hunahuna sa mga tawo anaa sa duha ka butang. Una, adunay kasigurohan sa kadaghanan nga ang mga kasamok sa kalibutan magpadayon lamang nga magkagrabe. Ikaduha, ang tanan gipasaligan nga ang ilang indibidwal nga kinabuhi limitado, ug sa madugay o sa madali, sila mamatay.

Dili kita molimud sa kamatuoran sa nagkagrabe nga mga kondisyon sa kalibutan, anaa man kini sa mga linya sa politika, sosyal, moral o uban pang mga aspeto sa paglungtad sa katawhan. Ato usab gituohan nga, ubos sa kasamtangan nga han-ay sa mga butang, ang kamatayon magpadayon sa makalilisang nga buhat niini sa binilyon nga yuta. Apan, kon ang maong mga butang naglangkob sa atong bugtong kasigurohan kalabot sa kaugmaon sa tawo, gamay lang ang atong gipaabot nga paglaum. Ang makanunayon nga pagpamatuod sa Bibliya, hinoon, nagpakita sa nagkalainlain nga panglantaw alang sa kaugmaon sa yuta, ug ang paglungtad sa tawo diha niini.

Ang atong pangbukas nga teksto maoy usa sa bahin sa Kasulatan, diin gisaad ang mga kondisyon sa pagkamatarung, kalinaw ug kahilum sa mga tawo. Dugang pa, naghigot kini sa “pasalig” nga kini nga mga kondisyon matuman. Sa pagkatinuod, hangtud nga kita nag-angkon sa maong mga saad, ug adunay pagsalig nga kini makab-ot, ang atong panglantaw alang sa kaugmaon sa katawhan labaw nga mahayag. Kinahanglan nato ang pagtan-aw lapas sa mga kasamtangang kasamok, ug makasiguro sama sa Salmo nga si David, nga ang “kasuko” sa Diyos mahitungod sa karon nga ubos nga dalan sa katawhan “nag-antos sa usa ka gutlo; sa iyang kalooy mao ang kinabuhi: ang paghilak molahutay alang sa usa ka gabii, apan ang kalipay moabut sa kabuntagon.”—Salmo 30:5

KASIGUROHAN MAY KALABUTAN SA PAGTOO

Ang pulong “kasigurohan” nga gigamit sa atong sinugdanan nga teksto nagpasabot sa kompiyansa, seguridad ug pagsalig. Ang kasigurohan, labi na uban sa pagtahud sa mga saad sa Diyos alang sa umaabot nga panalangin sa katawhan, nagkinahanglan sa pagtoo. Kini nga kinahanglanon gihisgotan ni Apostol Pablo sa dihang iyang gihubit ang pagtuo nga may kalabutan sa “mga

butang nga gilauman” ug “mga butang nga dili makita” (Hebreo 11:1) Ang mga saad nga gitala ni Isaias, David, ug sa ubang mga manalagna mao kini nga matang . Kini ang mga butang nga gilauman ug wala pa makita-kana mao, kini mga saad alang sa umaabot. Pinaagi sa pagtoo, kini nga mga sulugoon sa Daang Tugon sa Diyos nag-angkon kanila, ug gipasaligan sa ilang katumanan. Sa pagkatinuod, si Pablo nag-ingon, “kining tanan nangamatay sa pagtuo, nga wala makadawat sa mga saad, apan nakakita kanila sa halayo, ug nakombinsir kanila, ug midawat kanila.” – Hebreo 11:13

Ang pagtoo, ug ang resulta nga kasiguruhan, niadtong sama kang Isaias, David, ug sa uban wala gibase sa buta nga pagtuo. Giila usab kini ni Pablo sa iyang kahulugan sa pagtuo. Ang pagtuo mahimo lamang nga maglungtad, matod pa ni Pablo, kung ang mga butang nga gipaabot gipasikad sa “substansiya” ug ang mga butang nga wala makita gipasikad sa “ebidensya.” Ang substansiya ug ebidensya nga basihan sa pagtoo sa mga matinud-anon kaniadto duha ka butang. Ang substansiya mao ang ilang nasabtan sa walay katapusan nga mga plano ug katuyoan sa Diyos alang sa katawhan. Ang ebidensya mao ang inadlaw nga giya ug direksyon nga giila nila nga gikan sa Diyos sa ilang adlaw-adlaw nga kinabuhi.

Ang usa ka panig-ingnan sa duha ka aspeto sa pagtuo makita kang Abraham. Sa dihang gihangyo siya sa Diyos sa pagsakripisyo sa iyang anak nga si Isaac, usa ka butang nga halos dili mahimo nga buhaton gikan sa tawhanong panglantaw, si Abraham wala magpanuko. Kini tungod kay ang “substansiya” sa paglaum sa pagkabanhaw lig-on nga natukod diha sa iyang hunahuna, sa ingon nga si Pablo nag-ingon nga si Abraham nagaisip nga ang Diyos makahimo sa pagpabangon kang Isaac, “bisan gikan sa mga patay.” Ang “ebidensya” nga bahin sa pagtuo ni Abraham gipakita dayon human niana, kay sa dihang iyang gipataas ang iyang kamot aron patyon ang iyang anak, ang usa ka anghel sa Ginoo nangilabot ug milagrosong nagpugong sa kamatayon ni Isaac. Busa, si Pablo dugang nag-ingon nga si Abraham nakadawat sa iyang pinalanggang anak “gikan sa mga patay ... sa usa ka paghulagway.” - Heb. 11:19

Bisan og diyutay ang gihangyo sa pagpakita sa ilang pagtoo sa samang katakos ni Abraham, ang sama nga mga prinsipyo mapadapat sa paglambo niini. Bisan karon, ang matuod nga pagtoo kinahanglan ipasikad sa kahulogan sa plano sa Diyos ug sa pundasyon niini nga mga doktrina, ug sa adlaw-adlaw nga mga ebidensya sa iyang pag-atiman sa kinabuhi sa iyang katawhan. Ang ingon nga pagtoo kinahanglan mag-uswag alang kanato nga bisan ang mga kalisdanan nga gitugutan sa Diyos nga moabut kanato magabuhat kanato sa “pailub, kasinatian, ... paglaum,” ug ang “malinawon nga bunga sa pagkamatarung,” kon kita angay nga “magamit sa ingon.” (Roma 5:3-5; Heb 12:6-11) Sa ingon, ang mga saad sa Diyos nga “gilauman” apan “dili makita” sa ilang nahuman nga kahintang tinuod gayud ug mahimong maangkon sa

“hingpit nga kasigurohan sa pagtoo.”-Heb. 10:22

GIGIYAHAN SA BALANG ESPIRITO

Dugang pa sa dakong pagtuo nga gipakita sa mga bayani kaniadto, ug sumala sa gipakita sa ilang mga sinulat, ang ilang rekord gigiyahan usab sa Balaang Espiritu sa DiYos-ang iyang gahum ug impluwensya. Gipunting ni Apostol Pedro kining importante nga kamatuoran. Siya nag-ingon nga kita adunay “sigurado nga pulong sa tagna; Nga tungod niini ginabuhat ninyo nga maayo ang adlaw sa paghigda sa dakung kagul-anan, nga nagadilaab sa azufre hangtud sa pag-abut sa adlaw, ug ang adlaw sa pagkabanhaw miabut na sa atong mga kasingkasing. Sa hingbaloan kini una sa tanan, nga walay bisan unsa nga tagna sa Sulat nga nagagikan sa kaugalingon nga pagsaysay. Kay ang profesiya dili ilalum sa adlaw nga igpapahulay, kondili uyon sa kabubut-on sa nagpadala kanako, apan maluloy-on ang pulong sa Diyos.”- II Ped. 1:19-21

Alang niadtong karon nga naningkamot sa pagtuman sa kabubut-on sa Diyos sa ilang kinabuhi, gikinahanglan usab ang Balaang Espiritu alang sa ilang katapusang kalampusan sa pagtuman sa “hingpit nga kasigurohan sa pagtoo” sa tanang mga saad sa Diyos. Pinaagi sa tabang ug impluwensya sa iyang Espiritu diin ang iyang mga katawhan mitubo sa pagsabut sa plano sa Diyos, ug diin sila usab nagpalambo, sa adlaw-adlaw, ngadto sa larawan sa kinaiya sa Langitnong Amahan-nga gihugpong sa gugma.-Juan 16:13; I Juan 4:16

LIMITADONG PAGTOO—LIMITADONG KASIGUROHAN

Kadaghanan sa nagaangkon nga Kristohanong kalibutan sa walay duhaduha nag-angkon nga sila adunay hugot nga pagtuo ug kasigurohan. Hinoon, sa kadaghanan sa mga kaso, kini adunay limitado nga kasangkalan. Ang kasigurohan sa mga saad sa Diyos sa kasagaran gihunahuna nga nagpadapat lamang sa gamay nga porsiyento sa daghang bilyon nga katawhan nga nabuhi. Alang sa uban, ang ilang kapalaran nahuman sa walay katapusan nga kalaglagan sa usa ka matang o lain. Ingon usab niini ang kinatibuk-ang panglantaw sa yuta mismo, uban ang daghan nga nagtuo nga ang literal nga yuta gitakda nga pagalaglagon.

Ang limitado nga pagtuo sa hingpit nga pagpamatuod sa Pulong sa Diyos, sa panginahanglan, moresulta sa diyutay nga pagsalig sa iyang mga saad. Kung kita nagtuo nga ang Diyos sa uniberso dili makahimo, o dili mahigugmaon, nga dili makahatag sa usa ka hingpit nga oportunidad diin ang iyang tawhanong nilalang mabalik na nga mahiusa uban kaniya, ang atong pagsalig sa iyang halangdon nga mga laraw hilabihan nga limitado. Kon, usab, kita nagtuo nga iyang laglagon ang yuta, ang matahum nga panimalay nga iyang gibuhat alang sa tawo, unsaon nga kita makahinapos bisan unsa gawas nga kining tanan nahimo sa kawang. Dinhi pag-usab, ang “sigurado nga pulong sa panagna” naghatag kasigurohan, apan alang lamang niadtong adunay igo nga pagtoo. “Mao kini ang giingon ni Jehova nga nagbuhat sa mga langit, Ang

Dios mismo ang naghimo sa yuta ug naghimo niini; Gitukod niya kini, wala niya kini buhata nga walay kapuslanan, gihimo niya kini aron pagapuy-an. Ako mao ang GINOO.” “Ang yuta magapabilin hangtod sa kahangtoran.”- Isa. 45:18; Eccles. 1:4

SALA UG KAMATAYON

Aron mas hingpit nga masabtan ug maangkon ang kasiguruhan mahitungod sa mga saad sa Diyos nga makita diha sa Kasulatan, gikinahanglan nga atong susihon ang pipila ka mga detalye, ang bahandi, sa iyang walay katapusan nga mga plano ug mga katuyoan. Kini usab makaplagan sa iyang Pulong. Busa, kon ang Bibliya nagpasabot kanato unsay angay, kinahanglan gayud nga atong dawaton kini sa kinatibuk-an ingon nga dinasig nga Pulong sa Dios. Sayo sa mga panid niini gipahibalo kita nga ang atong unang mga ginikanan gilalang sa dagway sa Diyos. Kini nagpasabot nga sila hingpit ug gitugahan sa balaang mga kalidad sa gugma, simpatiya, ug pagsabot. Sa pagkatinuod, kon ang yuta karon puno sa ingon nga mga tawo, wala nay usa ka mangil-ad nga mga kadautan nga karon nag-paantos sa katawhan.-Gen. 1:27,28

Kining hingpit nga mga espesimen sa katawhan gisugo sa pagtuman sa balaod sa Diyos ug gipahibalo nga ang pagsupak modala ngadto sa kamatayon. (Gen. 2:17) Sila misupak, ug ang silot sa kamatayon miabot kanila. Sa wala madugay, dugang nga kasamok nagsugod. Gipatay ni Cain ang iyang igsoong lalaki nga si Abel, ug nagpadayon ang pagpatay. Ang nagkaubos nga kurso sa tawhanong kaliwatan nagpadayon sa kanunay. Gipakita sa rekord nga wala pay duha ka libo ka tuig human sa pagkapukan sa tawo “ang matag hunahuna sa iyang kasingkasing dautan kanunay.” - Gen. 6:5

Ang Lunop naglaglag nianang daotan nga kahusay sa katilingban, apan wala madugay human niana ang sala ug kahakog nagsugod pag-uswag, ug matag kaliwatan sukad nakasinati sa makalilisang nga resulta niini. Adunay mga gubat ug daghan pang uban nga mga makapasubo nga mga pagpakita sa kamatuoran nga ang tawhanong kaliwatan sa pagkatinuod nahulog ug dili makahimo sa pagluwas sa kaugalingon gikan sa pabug-at nga pagbag-o sa sala. Gipamatud-an kini sa Bibliya, sama sa mga panid sa sekular nga kasaysayan.-Rom. 3:9-19,23

ALIBYO GISAAD

Sa matag kaliwatan, adunay pipila nga naningkamot sa pagpadayon sa ilang pagtoo sa Diyos, ug kinsa naningkamot nga mapugngan ang pagkahakog sa tawo. Si Abraham usa niini, ingon sa gihisgutan sa mga naunang mga panid. Gihimo sa Diyos ang usa ka kahibulongang saad ngadto kang Abraham, nagpasalig kaniya nga pinaagi sa iyang “binhi,” o kaliwat, ang tanang mga pamilya sa kalibutan mapanalanginan. Sa dihang gipakita ni Abraham ang iyang bug-os nga pagtoo sa Diyos pinaagi sa iyang pagkaandam nga ihalad ang iyang anak nga si Isaac isip halad nga sinunog, gipamatud-an sa Diyos ang saad pinaagi sa iyang panumpa.-Gen. 12: 3; 22:15-18

Kini nga saad gipasa ngadto kang Isaac ug sa ulahi ngadto kang Jacob, ang apo ni Abraham. (Gen. 26:4; 28:14) Sa dihang namatay si Jacob, nahimo kining panulondon sa nasod sa Israel sa kinatibuk-an. Alang sa matinud-anon sa Israel ang saad ngadto kang Abraham maoy basehan sa ilang paglaum sa usa ka pag-abot sa Mesiya. Sama sa ilang pagsabot niini, ang Mesiya magtukod og usa ka gamhanan nga gobyerno sa Israel, usa nga motabang ug magapanalangin sa tanang mga pamilya, o mga nasud, sa kalibutan.

Ang pinakadako nga panghitabo nga nahitabo sa yuta hangtud nianang panahona mao ang pagkatawo ni Jesus, nga gipadala sa kalibutan aron pagtuman sa mga saad sa Mesiya. Bisan pa, ang pagkahimugso ni Jesus wala kaayoy publisidad niadtong panahona. Ang mga magbalantay sa karnero, nga gipahibalo sa mga manulonda sa pagpahibalo sa pagkatawo ni Hesus, sa walay duhaduha naghimo sa ilang mahimo aron sa pagsabwag sa balita, apan kini gamay nga pagpatik sa usa ka panghitabo nga hinungdanon kaayo sa katawhan. Ang mga maalam nga mga tawo nga miabut sa ulahi nahingangha pag-ayo, ug tingali ilang gipakaylap ang balita sa pipila ka bahin. Tingali ang pinakadako nga pahibalo sa pagkahimugso ni Jesus nga nadawat may kalabutan sa pagsulay ni Herodes sa paglaglag sa bata pinaagi sa pagpamatay sa tanang mga anak nga Hebreohanon sa maong dapit. Busa, sama sa karon, ang maayo temporaryo nga nalandongan sa dautan.

Dili igsapayan ang gidaghanon sa pagtagad nga gihatag sa pagkahimugso ni Jesus nianang panahona, usa sa pinakadako nga panghitabo sa kasaysayan ang nahitabo. Kini usa ka silaw sa kahayag sa kagabhion sa tawhanong kasinatian, diin ang usa nga gisaad sa Magbubuhat sa pagtubos sa katawhan gikan sa pwersa sa sala ug kamatayon natawo. Sa pagkatinuod, siya natawo sa usa ka gamay nga pasungan, apan ang iyang pagkahimugso gipahibalo sa balaan nga mga anghel sa Diyos. Siya natawo alang sa umalabot nga papel nga usa ka Kahibulongang Magtatambag, usa ka Diyos nga Makagagahum, Amahan nga Walay Katapusan, ug ang Prinsipe sa Kalinaw.-Isa. 9:6,7

MESIYAS UG HARI

Si Jesus natawo usab nga mahimong dakung Mesiya ug Hari sa saad. Ang iyang mga tinun-an nagtuo nga kini mao ang iyang padulngan, ug sa pagkatinuod kini. Sila nagpaabut nga siya magtukod sa iyang gingharian diha-diha dayon, una sa pagluwas sa Israel gikan sa Romanong pagkaulipon, ug unya sa pagkuha sa gahom sa kalibutan. Bisan pa, samtang gipakita ni Jesus pinaagi sa iyang mga milagro nga siya makahimo sa pagtuman sa dagkong mga butang, ang mga tinun-an gamay ra o wala'y ebidensya sa usa ka bag-ong gobyerno nga naporma ubos sa iyang pagpangulo.

Ang ilang nakita mao ang nagdugang nga pagsupak ngadto kang Jesus sa relihiyosong mga pangulo. Ang mga tinun-an wala makasabut sa kinaiya ni Jesus atubangan sa nagkataas nga pagsupak. Gisultihan niya sila nga gusto

niyang moadto sa Jerusalem ug gilauman nga dakpon ug patyon. Dili nila kini masabot sa ilang mga gilauman mahitungod sa ilang Agalon. Gitambagan ni Pedro si Jesus nga dili moadto sa Jerusalem, ug sa ulahi iyang gisanta ang pagdakop kaniya pinaagi sa paggamit sa espada.-Mat. 16:21-23; 20:18,19; Juan 18:10,11

Apan, kining tanan walay kapuslanan. Determinado si Jesus nga itugyan ang iyang kaugalingon ngadto sa iyang mga kaaway, bisan pa nga siya makapangayo sa iyang Langitnong Amahan alang sa panabang sa balaang mga manolonda nga siya nagtuo nga kini ang kabubut-on sa DioYs alang kaniya. (Mateo 26:53) Bisan tuod ang ilang mga kasingkasing naguol, ang mga tinun-an walay mahimo sa pag-usab niini nga dalan sa mga panghitabo. Ang ilang Mesiyas ug Hari gibudhian ug gidakop. Gidala siya sa atubangan sa mga pari ug mga punoan nga pagasulayan, gilud-an, gibunalan, nga adunay usa ka korona nga tunok nga gibutang sa iyang agtang, ug gilansang sa krus, diin siya gitugutan nga mamatay.

ANG MANLULUWAS

Pinaagi sa paghalad sa iyang kinabuhi nga si Jesus naghatag pagtubos gikan sa sala ug kamatayon alang sa tanang katawhan. Dugang sa pagkahimong Hari sa kalibutan, siya karon ang Manunubos sa tawhanong kaliwat. Apan niadtong panahona ang mga tinun-an wala makasabut niini, ug sila nahibulong sa kamatuoran nga ang ilang Agalon nagtugot sa iyang mga kaaway sa pagpatay kaniya. Ang ilang dakung kalipay tungod sa iyang pagkahimugso ug milagrosong pagministeryo nahupngan tungod sa kahigawad, kasubo ug kalibog tungod sa iyang kamatayon.

Ang pagtuo sa mga tinun-an lig-on nga natukod diha sa kamatuoran sa iyang pagka-Mesiyas nga sila wala kaayo magtagad sa pipila sa iyang mga pahayag nga nagpakita nga siya naglaum nga mamatay sa mga kamot sa iyang mga kaaway. Nganong nga mahitabo kini sa ilang Mesiyas? Sa dihang siya gilansang sa krus ilang gihinumduman ang iyang saad nga siya mabanhaw gikan sa kamatayon sa “ikatulong adlaw,” ug sila nagsalig niini ingon nga ilang katapusan nga paglaum.-Mateo 16:21; Lucas 9:22

Sayo sa buntag nianang ikatulo nga adlaw, ang pipila ka mga babaye miadto sa lubnganan aron pagkompleto sa pag-embalsamar sa lawas ni Jesus, ug ilang nakita nga walay sulod. Gisaysay sa usa ka manolonda nga ang ilang Agalon wala didto, nga siya nabanhaw. Si Jesus mipakita kang Maria Magdalena ug giingnan siya nga moadto ug sultian ang iyang mga disipulo nga dili na siya patay. (Lukas 24:1-10; Juan 20:11-18) Sa ulahi nianang adlaw, si Jesus nagpakita ingon nga usa ka langyaw sa duha sa iyang mga tinun-an sa dalan paingon sa Emmaus, ug sa pagpangutana niya sa hinungdan sa ilang kaguol, ilang siyang gisultihan ug midugang, “Kami misalig nga siya mao unta ang makaluwas sa Israel: ug labut niining tanan, kini karon mao ang ikatulong

adlaw sukad nga nahuman kini.” - Lucas 24:13-21

Gikan sa mga tagna sa Daang Tugon, gipunting ni Jesus ngadto sa duha ka tinun-an nga kinahanglan nga ang Mesiya mag-antus ug mamatay, ug nga ang mga saad sa iyang himaya isip Mesiya ug Hari matuman sa ulahi. Human mahanaw si Jesus sa ilang mata, sila nagsultihanay nga nagaingon: “Wala ba magdilaab ang atong kasingkasing sa sulod nato, samtang nagasulti siya kanato sa dalan, ug samtang siya nagasaysay kanato sa mga Kasulatan?” - bersikulo 26-32

Sa walay pagduha-duha ang mga kasingkasing sa tanang mga tinun-an nanginit sa diha nga sila nakombinsir nga ang ilang Agalon nabanhaw gikan sa mga patay. Apan, pipila lang sa mga gipahinungod nga mga sumusunod ni Jesus nagtuo nga kining dakong milagro nahitabo. Ang pagkabanhaw ni Jesu-Kristo gikan sa mga patay mao ang labing talagsaon ug kahibulongang panghitabo sa kasaysayan sa kalibutan, apan wala kaayo kini igsapayan. Ang maayong balita mahitungod niini nga gimantala sa iyang matinud-anon nga mga sumusunod kasagaran wala lamang nadungog.

PAGHINUMDUM KARON

Sa katapusang Biyernes sa Marso, ug sa Dominggo nga nagsunod, ang kamatayon ug pagkabanhaw ni Jesus pagasaulogon sa gatusan ka milyon. Adunay daghan nga kasadyaan, makapadasig nga musika, ug bisan mga parada. Daghang mga iglesia ang adunay kinadak-an nga pagtambong sa tuig, ug ang mga maayong sermon nga gisangyaw. Apan ang tinuod nga kahulogan sa kamatayon ug pagkabanhaw ni Hesus wala pa mailhi sa kadaghanan sa katawhan. Sa pagkatinuod, daghan nga nagsangyaw niining mga panahona ang magubot sa ingon niini nga mga butang, sama sa kadaghanan sa ilang mga kongregasyon.

Kining duha ka dagkong mga panghitabo-ang kamatayon ug pagkabanhaw ni Hesus-importante sa kalampusan sa plano sa Diyos. Kung wala ang kamatayon ni Jesus, ang katawhan magpadayon nga magpabilin ubos sa pagsilot sa kamatayon, ug busa wala nay usa ka bag-ong buntag sa kalipay alang sa tawhanong kaliwat. Bisan pa, tungod kay si Jesus naghatag sa iyang kinabuhi nga usa ka “lukat alang sa tanan,” ug sa ingon naghimo sa probisyon alang sa paglain sa silot sa kamatayon, ang malipayong buntag nga gisaad matuman pa. (Salmo 30:5) Ang dakong kamatuoran sa pagkamatay ni Jesus isip Manunubos sa tawo “pagamatud-an sa hustong panahon” sa tanang tawo.- I Tim. 2:3-6

PASALIG PINAAGI SA IYANG PAGKABANHAW

Ang usa ka patay nga Manunubos dili makaluwas sa katawhan gikan sa kamatayon, ni ang usa ka patay nga Hari magmando ug magapanalangin sa tanang pamilya sa kalibutan, ingon sa gisaad sa Diyos kang Abraham. Busa,

ang sunod nga dakong lakang sa pagtuman sa plano sa Diyos alang sa tawhanong kaluwasan mao ang pagkabanhaw ni Jesus gikan sa mga patay. Gipakita sa Langitnong Amahan ang iyang gahum sa pagtuman sa iyang mga saad pinaagi sa pagbanhaw ni Jesus gikan sa mga patay. (Mga Buhat 2:32; I Corinto 15:3,4) Kini nagpakita nga walay bisan usa nga malampuson nga makabalda sa nahimo sa mahigugmaon nga plano sa Diyos alang sa pagbayaw sa tawhanong kaliwatan gikan sa pagkadaut tungod sa pagsupak sa iyang balaod.

Busa, sa tinuud, ang pagkabanhaw ni Hesu Kristo gikan sa mga patay usa ka silaw sa paglaum alang sa usa ka nagkaguliyang ug himalatyon nga kalibutan sa katawhan. Niining karon nga ngitngit nga kalibutan sa kasamok ug pag-antus, ang katawhan sa kinatibuk-an walay tinuod nga kahibalo sa Diyos. Nahibal-an niya kini. Apan, sa dihang ang iyang “mga paghukom anaa sa yuta, ang mga pumoluyo sa kalibutan makakat-on sa pagkamatarung.” (Isa 26:9) Ang adlaw sa paghukom mao pa ang umaabot. Mahitungod niini, gipatin-aw ni Apostol Pablo nga ang Diyos “nagtudlog usa ka adlaw, diin iyang pagahukman ang kalibutan diha sa pagkamatarong pinaagi nianang tawhana [si Kristo Jesus] nga iyang gi-orden; nga iyang gihatag ang pasalig sa tanan nga mga tawo, nga iyang gibanhaw siya gikan sa mga patay.”- Buhat 17:31

PASALIG PINAAGI LAMANG SA PLANO SA DIYOS

Walay kasegurohan sa kalinaw ug kahilom, nga gipamulong sa atong pangbukas nga teksto, nga makita bisan asa sa kalibutan karon. Diha lamang sa atong pagtan-aw sa balaang plano sa Diyos, nga gipakita kanato sa iyang Pulong, kita adunay paglaum. Niana nga plano si Hesus mao ang Prinsipe sa Kalinaw, ang umaabot nga magtutudlo ug matarong nga maghuhukom sa katawhan, ug ang usa nga maglamdag sa tanang katawhan. Diha kaniya atong makita ang dakung Mesiya sa saad, ug mao ang mahimong bag-o ug matarong nga Hari sa yuta.

Kita adunay kasigurohan nga ang tibuok nga plano sa Magbubuhay, nga nasentro kang Jesus, adunay mahimayaong sangputanan dinhi sa yuta, tungod kay ang Amahan “naghatag sa iyang bugtong Anak,” ug gibanhaw siya gikan sa mga patay. (Juan 3:16) Hinaut nga ang atong pagsaulog sa kamatayon ug pagkabanhaw ni Jesus sa umaabot nga mga semana niining tuiga magdasig kanato sa tanan uban sa labaw nga tinguha kay sa kaniadto aron sa pagsulti sa tibuok kalibutan sa mga bulahan nga balita ug kasiguruhan sa gingharian nga nasentro diha kaniya! ■

Ang Diyos Magahatag

Yabeng Bersikulo:

“Ug mitubag si Abraham: Ang Diyos sa iyang kaugalingon magatagana sa nating carnero nga igahalad-nga-sinunog, anak ko; ug busa nagapadayon sila sa paglakaw nga nanagkuyog.”

—Genesis 22:8

Piniling Kasulatan:

Genesis 22:1-14

Ang usa sa talagsaong panig-ingnan sa pag-too sa Diyos niadtong mga panahon sa Daang Tugon ang gihulagway ni Abraham, kansang gugma ug pagkamasulundon sa Langitnong Amahan ang giisip nga pagkamatarung. (Galacia 3:6) Sulod sa daghang mga tuig, si Abraham adunay nagkalainlain nga mga kasinatian nga gihimo aron mapalambo ang iyang pagsalig sa saad sa Diyos sa pagpanalangin sa tibuok nga tawhanong pamilya pinaagi sa iyang binhi. Sa karon nga leksyon ang Langitnong Amahan mihatag og mga panudlo nga mopadayag sa gidladmon sa kinaiya ni Abraham ubos sa talagsaon nga mga kahimtang.

“Nahitabo sa tapus niining mga butanga nga ang Diyos nagsulay kang Abraham, ug miingon kaniya: Abraham; ug siya mitubag: Ania ako. Ug miingon siya: Kuhaon mo karon ang imong anak, ang imong anak nga bugtong, nga imong pinalangga nga mao si Isaac, ug umadto ka sa yuta sa Moria ug siya ihalad mo nga halad- ug ihalad siya didto ingong usa ka halad-nga-sinunog sa usa sa mga bukid nga akong isulti kanimo.”- Gen. 22:1,2

Isip dihadhiha nga tubag, si Abraham mibangon sayo pagkasunod buntag ug mibiyahe uban sa iyang anak nga si Isaac, ug duha ka mga sulugoon sulod sa tulo ka mga adlaw hangtud naabut sila sa dapit nga gisugo sa Diyos kaniya. Gisugo niya ang mga batan-ong lalaki nga mikuyog nila nga magpabilin samtang siya miadto sa pagsimba. Si Abraham, samtang nagdala sa kutsilyo ug kalayo, nagpadayon uban ni Isaac, nga nagdala sa kahoy alang sa iyang kaugalingong sakripisyo.-bersikulo 3-6

Tungod kay siya nakasabut nga ang kalayo ug ang kahoy anaa na, natural kaayo nga si Isaac mangutana sa iyang amahan, “Hain man ang nating karnero alang sa usa ka sinunog nga halad?” (Bersikulo 7) Ang Atong Yabeng Bersikulo nagpakita sa hingpit nga pagsalig ni Abraham samtang siya mitubag nga ang Diyos magahatag sa nating karnero.

Masabot nga hingpit nga gidawat ni Isaac ang maong butang tungod kay si Abraham nagtukod sa altar, gibutang ang kahoy ug gigapos ang iyang anak isip nga halad. Samtang gituy-od ni Abraham ang iyang kamot aron patyon si Isaac, usa ka tingog gikan sa langit mipahayag sa pag-uyon sa Diyos sa pagkamasulundon ug nga walay kadaot nga moabut sa iyang anak, apan ang

usa ka karnero nga lalaki nga nakita sa kasikbit nga kasapaan ang ihalad. Uban sa mapainubsanong pasalamat nga gihinganlan ni Abraham kini nga nahimutangan nga Jehova-jireh, nga nagpasabot nga “Sa niini nga dapit kini igahatag.” - bersikulo 9-14

Ang labing mahinungdanon sa paghunahuna sa mga detalye sa nahisgutan mao ang pag-ila nga dinhi si Abraham naghulagway sa Langitnong Amahan, kinsa naghalad sa iyang bugtong Anak nga usa ka sakripisyo alang sa tawhanong pamilya. (Juan 3:16) Sa panahon sa kalibutanong pagpuyo ni Kristo sa dihang buot niya nga mabunyagan, si Juan Bautista naghimo sa mosunod nga pamahayag, “Tan-awa ang Kordero sa Diyos, nga nagakuha sa sala sa kalibutan.” - Juan 1:29.

Sa diha nga ang mga kahimtang nga gilatif sa katumanan sa pag-ampo sa Ginoo, “Moabot ang imong gingharian, matuman ang Imong pagbuot dinhi sa yuta, maingon sa langit,” mahitabo, adunay mahangturong pagmaya sa tawhanong pamilya. (Mateo 6:10) Unya ang bug-os nga gidak-on sa mga panalangin gikan sa saad nga gihimo ngadto ni Abraham mahimong usa ka kamatuoran. Pinaagi sa espirituhanong binhi sa saad, si Kristo ug ang iglesia, ang tibuok kalibutan mapanalanginan. (Galacia 3:16, 29; Buhat 3:25) Pagkaanindot nga palaaboton! ■

SENEMANANG PAGTOLUN-AN SA BIBLIYA

Leksyon Para sa Marso 11, 2018

Walay Laing Diyos Sama Kaniya

Yabeng Bersikulo:

“Oh Jehova, ang Dios sa Israel, walay Dios nga sama kanimo, sa langit, kun sa ibabaw sa yuta; nga nagtuman sa tugon ug sa mahigugmaong-kalolot uban sa imong mga alagad, nga nagalakaw sa imong atubangan uban sa bug-os nilang kasingkasing.”

—II Cronicas 6:14

Piniling Kasulatan:

II Cronicas 6:12-21

Sa panahon sa iyang pahgari, ang amahan ni Solomon, si Haring David, nagtinguha sa pagtukod og usa ka templo aron sa pagpasidungog sa Diyos apan gihikawan kini nga pribilehiyo. Bisan pa, gitugutan siya sa pagtigom sa mga materyales alang sa pagtukod niining mahimayaong edipisyo. Iyang gisultihan si Solomon, “Anak, Mahitungod kanako, dinhi kini sa akong kasingkasing ang pagtukod ug usa ka balay sa ngalan ni Jehova nga akong Diyos. Apan ang pulong ni Jehova midangat kanako, nga nagaingon: Ikaw nagpaagay sa daghan uyamut nga dugo, naghimo ug dagkong mga gubat: dili ka magtukod ug balay alang sa akong ngalan, tungod kay ikaw nagpaagay ug daghang dugo sa yuta sa akong panan-aw.” - I Chron. 22:7,8

Human si Solomon nahimong hari, giila niya ang presensya sa Diyos taliwa-

la sa nasud sa Israel nga gipakita sa Arka sa Kasabotan nga gidala sa mga pari ngadto sa bag-ong natukod nga Templo. Isip kabahin sa seremonyas sa pagpahinungod, si Salomon misaka sa usa ka gipataas nga plataporma sa korte sa Templo, ug uban sa iyang mga palad nga nag-atubang sa langit, siya miyukbo sa iyang ulo sa pag-ampo.-II Cron. 5: 1-6: 13

Diha sa Atong Yabeng Bersikulo, giila ni Solomon ang supremasiya, kalooy ug pagkamatitud-anon sa Diyos sa pagtuman sa iyang pakigsaad. Ang balanse niining pag-ampo nagpahinumdom sa daghang mga saad sa Langitnong Amahan sa Israel, ug naghangyo sa kapasayloan sa dihang ang mga tawo gipildi sa ilang mga kaaway ug maghinulsol tungod sa ilang mga buhat nga daotan.-II Cron. 6: 15-42

Ang usa ka tukma nga pagpabili sa pagpakiglabot sa Diyos sa kinaiyanhong Israel kinahanglan magpahinumdom kanato nga sila gipaboran ug gitawag nga usa ka nasud sa mga hari ug mga sacerdote kon sila maunongon sa pakigsaad nga ilang nadawat didto sa Bukid sa Sinai. Sa daghang mga higayon sila gipahinumduman sa ilang mga panalangin tungod sa pagsunod sa balaod sa Diyos o sa silot nga ilang maangkon kon sila dili masinugtanon.-Lev. 26:3-33

Sa katapusan sa dihang si Kristo miadto sa mga Judio aron mahimong ilang Manluluwas, ilang gisalikway siya. “Oh Jerusalem, Jerusalem, ikaw nga nagapatay sa mga manalagna, ug nagabato sa mga sinugo nganha kanimo, sa masubsob ginatigum ko ang imong mga anak, ingon sa usa ka himungaan nga nagatigum sa iyang mga piso sa ilalum sa iyang mga pako, ug wala ka mobuot! Ania karon, ang inyong balay gibiyaa kaninyo nga mamingaw; Kay nagaingon ako kaninyo, nga sukad karon dili ninyo ako hikit-an, hangtud nga magaingon kamo: Bulahan siya nga nagaanhi sa ngalan sa Ginoo.”- Mateo 23:37-39

Human niana, usa ka oportunidad ang gipaabot alang sa mga Gentil aron buhaton ang kabubut-on sa Diyos nga makita pinaagi sa pagkamasulundon, pagpas-an sa krus ug pagdumili sa kaugalingon. Ang pagkamatitud-anon sa pagsunod sa ingon nga dalan hangtud sa katapusan sa kinabuhi moresulta sa ilang kahimayaan ingon nga mga hari ug mga sacerdote sa pagpanalangin sa tawhanong pamilya sa usa ka kalibutan sa pagkamatarung.-Mateo 16:24; Pin. 20:6

Unsa ka maloloy-on nga Diyos ang maong probisyon gihimo alang sa pagbawi sa Israel gikan sa pagkabuta. Sa diha nga ang lawas ni Kristo mahingpit sila adunay oportunidad nga hingpit nga ipahiuli sa balaan nga paguyon. Ug dayon sila sa walay katapusan makadawat sa paguyon sa Langitnong Amahan sa dili madugay matukod nga gingharian dinhi sa yuta.-Roma. 11:25-29 ■

Ang Katawhan Nagdayeg sa Ginoo

Yabeng Bersikulo:

“Ug ang tanang mga anak sa Israel nanagpanan-aw sa pag-abut sa kalayo, ug ang himaya ni Jehova diha sa ibabaw sa balay; ug sila mingduko sa ilang kaugalingon uban sa ilang mga nawong paingon sa yuta ibabaw sa binaldosahang salug, ug nanagsimba ug nanagpasalamat kang Jehova, sa pag-ingon: Kay siya maayo; kay ang iyang mahigugmaong-kalolot kanunay sa gihapon ngadto sa walay katapusan.”

—II Cronicas 7:3

Piniling Kasulatan:

II Cronicas 7:1-9

Sa katapusan sa pag-ampo ni Solomon, ang kalayo gikan sa langit milamoy sa halad nga sinunog ug mga sakripisyo nga gihalad kalabot sa seremonyas sa pagpahinungod sa Templo. Kini nagpakita sa pag-uyon sa Diyos, ug talagsaon ang usa ka talan-awon nga ang mga pari dili pa makasulod didto tungod kay ang “himaya sa GINOO” mipuno sa Templo.-II Cron. 7:1,2

Ang atong yabeng bersikulo naghulagway sa epekto niining tataw nga paghulagway sa langitnong presensya taliwala sa Israel. Ang tanang mga tawo mitubag uban sa pagtahod ug kataha, sa pagduko sa ilang mga ulo ngadto sa yuta diha sa pagsimba ug paghimya sa Diyos sa iyang walay utlanan nga kalooy ug kaayo.

Ang nahisgotan mao ang usa sa ubay-ubay nga mga pakisayran sa Kasulatan nga nagapakita sa sa pagdawat sa Diyos sa halad nga sinunog sa diha nga ang mga Judio nagpakita sa pagtahod alang sa Langitnong Amahan. Pananglitan, sa usa ka higayon, ang Israel nahulog na usab sa pagsimba sa diosdios. Ang mga propeta ni Baal mitawag sa ilang bakak nga dios sa pagsunog sa sakripisyo didto sa Bukid sa Carmel, apan bisan pa sa mga paghangyo nila sa tibuok nga adlaw, kini wala mahimo. Sa pagkagabii, si Elias nanglimpyo sa usa ka halaran nga may daghang baril sa tubig, diin gibutang ang usa ka torong baka. Sa diha nga siya mitawag sa Ginoo, ang kalayo milamoy sa halad nga sinunog maingon man sa kahoy, mga bato, abug ug bisan ang tubig sa kanal. Ang katawhan mihapa ug misimba sa tinuod nga Diyos sa Israel.-I Hari 18:17-39

Gikinahanglan nga ang pagdayeg ug pagsimba napamatud-an nga may kalabotan sa pagpahinungod sa Templo ni Solomon, ang paggamit sa mga halad sa pasalamat pinaagi sa paghalad sa dugo sa hari ug sa mga tawo usa usab ka importante nga bahin sa pagpakita sa espesyal nga relasyon sa Israel uban sa Diyos. Dugang pa, ang dakong pasalamat ni Solomon alang niini nga okasyon gipakita sa iyang paghalad sa 22,000 nga mga baka ug 120,000 nga karnero. Kining makalilisang nga gidaghanon ingon nga lisud kaayo nga ihulagway. Ang mga pari aktibo nga nalambigit sa pagpangalagad niini nga mga sakripisyo, ug gikinahanglan alang sa paghalad ni Solomon sa dugang nga luna sa korte nga naglibot sa Templo tungod kay ang altar nga gigamit sa

siugdan dili makaabot sa tanan nga mga halad. Sa sulod niining malipayong okasyon ang mga Levihanon usab miapil sa paggamit sa ilang mga instrumento sa musika.-II Cron. 7:4-7

Ang panahon sa pagsaulog nahitabo sa dihang ang katawhan gikan sa tanang bahin sa Israel mibiyahe ngadto sa Jerusalem aron sa pagsaulog sa usa ka espesyal nga pista. Sulud sa pito ka adlaw nagpuyo sila sa mga balong-balong ingon nga usa ka pahinumdom kon giunsa sila pagluwas sa Diyos gikan sa pagkaulipon sa Ehipto, ug kauban nila samtang naglatagaw sila sa disyerto sulod sa kap-atan ka tuig ug nagpuyo sa mga tolda.-Lev. 23:34-43

Bisan tuod ang usa ka semana nga kasaulogan usa ka tinuig nga kinahanglanon, niining espesyal nga kaso ang mga Israelita nagtigum aron pagsaksi usab sa pagpahinungod sa Templo. Ang mga kalihokan natapos sa usa ka ekstra nga adlaw sa balaang panagtigum. (Lev 23:36; Num 29:35) Human niini gimando ni Solomon nga ang katawhan kinahanglan nga mobalik sa ilang mga panimalay. Human makompleto ang pagpahinungod sa Templo, gitukod ni Solomon ang iyang palasyo, ug ang iyang kabantugan nabantog sa panahon sa himaya sa Israel.-I Hari 7:1; II Cron. 7:8-11##

SENEMANANG PAGTOLUN-AN SA BIBLIYA

Leksyon Para sa Marso 25, 2018

Pag-ampo ug Pangitaa Ang Nawong Sa Diyos

Yabeng Bersikulo:

“Kon ang akong katawohan nga gihinganlan sa akong ngalan magmapainubsanon sa ilang kaugalingon, ug mag-ampo, ug man gita sa akong nawong, ug motalikod gikan sa ilang mga dautang dalan; nan ako magapatalinghug gikan sa langit, ug magapasaylo sa ilang sala, ug magaayo sa ilang yuta.”

—II Cronicas 7:14

Piniling Kasulatan:

II Cronicas 7:12-22

Ang Diyos mitubag sa pag-ampo ni Solomon sa pagpahinungod pinaagi sa pagpakita nga iyang gidawat ang Templo pinaagi sa pagpili niini alang sa pagsimba ug paghalad. Dunggon usab niya ang ilang mga pag-ampo alang sa pagpasaylo nga gihimo niining dapita sa dihang sila naghinulsol gikan sa pagkadautan ug kalapasan.-II Cron. 7:12-16

Ang atong Yabeng Bersikulo nagpasiugda sa panginahanglan alang sa pagkamapainubsanon ug pag-ampo aron ang katawhan sa Israel mapasig-uli sa pag-uyon sa Diyos. Isip kabahin sa usa ka estrikto nga pasidaan, ang Ginoo

mipahibalo kang Solomon nga ang iyang gingharian matukod sa hingpit kon siya mosunod sa mga sugo sa Diyos. Apan, kon dili matinud-anon, ang nasod madestiyero ug bisan ang mahimayaon nga Templo mahimong malaglag sa

mga kaaway niini.-bersikulo 17-22

Sa unang bahin sa paghari ni Solomon, siya adunay daghan nga mga kalampusan nga miresulta sa iyang personal nga kabantog ug usa ka relatibong kalinaw uban sa mga silingan sa Israel. Ang iyang dako nga bahandi ug dakong kaalam usa ka sugilambong, nga nagpahinabo sa ubang mga magmamando gikan sa halayo sama sa Rayna sa Seba sa pagtahud kaniya. Tingali gituohan nga ang iyang gugma alang sa Diyos ug pagkamatitud-anon maoy hinungdan sa iyang gingharian nga mouswag hangtod sa hangtod, apan kini wala mahitabo. Sa ulahing mga katuigan, ang pagkawala sa pagtahud ni Solomon alang sa Diyos sa katapusan misangput ngadto sa iyang monarkiya nga nabahin human sa iyang kamatayon.

“Kay nahitabo, sa diha nga si Salomon natigulang na ang iyang mga asawa nakapaliso sa iyang kasingkasing sa pagpanunot sa laing mga dios; ug ang iyang kasingkasing wala mahingpit kang Jehova nga iyang Diyos, ingon sa kasingkasing ni David nga iyang amahan. Kay si Salomon nagsunod kang Astaroth, ang dios nga babaye sa mga Sidonhanon, ug sunod kang Milcom, ang dinumtan sa mga Ammonhanon. Ug si Salomon nagbuhat niadtong daotan sa panan-aw ni Jehova, ug wala maglakat nga hingpit kang Jehova, sama sa gihimo ni David nga iyang amahan.”- I Hari 11:4-6

Daghang mga tuig ang milabay, sa usa ka panan-awon, nakita ni Propeta Ezequiel ang himaya sa Diyos nga mibiya gikan sa Templo sa dihang gibihag sa mga taga-Babilonia ang Juda.(Ezequiel 10:18,19) Apan, ang saad sa pagpasig-uli sa Israel sa panahon sa kalinaw gitagna usab.-Ezeq. 43: 2-5

Ang espesyal nga kahulogan ngari kanato mao ang kamatuoran nga ang mga Kristohanon gihulagway nga kabahin sa klase sa templo. “Wala ba kamo masayud nga kamo templo sa Diyos, ug nga ang Espiritu sa Diyos nagpuyo diha kaninyo? Kon adunay molaglag sa templo sa Diyos, siya pagalaglagon sa Diyos; kay ang templo sa Dios balaan, nga kining templo mao kamo.”- I Cor. 3:16,17

Ang Templo ni Salomon gitukod isip usa ka dapit nga tigumanan tali sa Diyos ug Israel. Ang daku nga paggamit niini nga ilustrasyon matuman samtang ang Diyos magapanalangin sa tawhanong pamilya pinaagi sa harianong pagkapari, nga gilangkoban sa atong gihimaya nga Ginoo ug sa iyang matitud-anong iglesia.-I Pedro 2:9

Kon kita matitud-anon sa atong pagtawag kita mahatagan og gahum aron sa pagwagtang sa kamatayon, kasubo, paghilak ug kasakit. (Pinadayag 21:3,4) Nianang panahona ang tibuk tawhanong pamilya makadawat sa pag-uyon sa Diyos sa panahon sa usa ka gingharian sa kalinaw nga gitukod sa “labaw pa kay kang Solomon,” ang Kristo, Ulo ug Lawas.■

Paghinumdom Kang Kristo-Ang Atong Karnero sa Paskwa

“Si Kristo ang atong paskwa gisakripisyo alang kanato: Busa atong saulogon ang maong pista.”

—I Corinto 5:7,8

Niining importante nga kagabhion didto sa Jerusalem hapit sa kawhaan ka mga siglo ang milabay, ang mga diosnon nga mga Judio nagpundok uban sa ilang mga pamilya agig pagpangandam alang sa tinuig nga kasaulogon sa fiesta sa Paskuwa. Alang sa usa ka gamay nga grupo, kining gabhiona nagpakita sa mas dako nga interes, ug ang pagpasabut. Siya kinsa ilang gihigugma pag-ayo, ug kinsa ilang gipangita ang katumanan sa ilang dugay nga nalangan nga mga gilauman, naghimo sa makahahadlok nga mga pamahayag nga nakapalibug ug nakapabalaka kanila. Apan sa hapit na mahitabo, siya misulti kanila nga kinahanglan moadto siya sa Jerusalem, ug mag-antus sa daghang mga butang gikan sa mga lider sa mga sacerdote, ug pagapatyon, ug unya mabanhaw sa ikatolo ka adlaw. Sa laing okasyon siya nag-ingon nga kinahanglan niyang ihalad ang iyang kinabuhi, apan ibalik kini pag-usab.—Mateo 16:21; Juan 10:15, 17

Kini nga mga katingad-an nga pulong gikan sa usa nga naghisgot bahin sa pag-establisar sa usa ka gingharian, diin sila nagtoo nga sila makaambit. Sa diha nga ang usa sa iyang mga sumusunod misupak nga si Jesus miingon nga siya mag-antos ug mamatay, gigamit sa Magtutudlo ang okasyon sa pagdapit kanila, usab, sa paghatag sa ilang mga kinabuhi. Ang iyang mga pulong mao: “Kon adunay usa nga buot mosunod kanako, kinahanglan nga iyang talikdan iyang kaugalingon, ug magpas-an sa iyang krus, ug mosunod kanako. Kay bisan kinsa nga buot magluwas sa iyang kinabuhi mawad-an hinoon niini; ug bisan kinsa nga magawagtang sa iyang kinabuhi tungod kanako makakaplag sa niini.”- Mat. 16:24,25

Karon, human gisunod ang iyang mga panudlo aron sa pag-andam sa Paskwa, kining gamay nga pundok sa napulog duha nakig-uban sa ilang Agalon sa pribado nga “lawak sa itaas” aron sa pagsaulog sa maong pista. (Lucas 22:7-13) Samtang sila nagkatapok, adunay lain na usab nga pamahayag. “Ug siya miingon kanila: Gihandum ko sa mainit gayud ang pagkaon niini nga pasko uban kaninyo sa dili pa ako magaatus. Kay ako nagaingon kaninyo, nga dili na ako magakaon niini hangtud nga matuman kini didto sa gingharian sa Dios. Ug gikuha niya ang kopa, ug sa nakapasalamat na siya, miingon kanila, Dawata ug bahina ninyo kini alang kaninyo; kay nagaingon ako kaninyo, Dili ako moinom sa bunga sa parras,

hangtud moabut na ang gingharian sa Diyos. Ug mikuha siya ug tinapay, ug sa nakapasalamat siya, iyang gitipiktipik ug gihatag kanila nga nagaingon: Kini mao ang akong lawas nga gihatag tungod kaninyo; buhata ninyo kini nga handumanan kanako. Maingon man usab, human sa panihapon, ang kopa gikuha niya nga nag-ingon, Kini nga kopa mao ang bag-ong tugon sa akong dugo nga gipaagas alang kaninyo.” - bersikulo 15-20

ANG PAGKAULIPON SA EHIPTO

Ang pagsaulog sa mga Hudiyo nga nailhan nga Paskuwa, uban ang lawom nga kahulogan niini, nahitabo tungod sa kasakit ug pagkawalay paglaum sa pagkaulipon sa mga Israelita didto sa Ehipto. Sila miadto didto ingon nga usa ka diyutay nga gidaghanon sa pagdapit ni Paraon, sa hangyo ni Jose, aron makaikyas sa gutom sa yuta sa Canaan. Niuswag sila didto, ug sila ug ang ilang mga panon sa kahayopan ug misamot pag-daghan.-Gen. 47:1-6; Exo 1:7

Apan sa paglabay sa panahon, dihay mitungha nga usa ka bag-ong Paraon “nga wala makaila ni Jose.” Samtang iyang nakita ang pagdaghan sa mga Judio sa ilang taliwala siya nahadlok sa kaluwasan sa iyang kaugalingong katawhan. Ang mga palas-anon nga gipugos ni Paraon sa mga Israelita aron mapugngan ang ilang pag-uswag wala na maagwanta. Sila nangamuyo sa Diyos alang sa kahupayan. Agi og tubag sa ilang mga singgit, gipadala si Moises aron sa pagluwas kanila gikan sa kamot sa mga nagdaugdaug kanila. Ubos sa direksyon sa Diyos, gidala ni Moises ang nagkalainlaing mga hampak sa yuta.-Exodo 1:8-14; 2: 23-25; kap. 7-10

ANG KARNERO NGA WALAY IKASAWAY

Ang kataposan niining mga hampak, ug ang labing makalilisang, mao ang pagpatay sa tiglaglag nga anghel sa tanan nga panganay sa Ehipto, sa tawo ug sa mga hayop. Apan, ang panganay sa mga anak sa Israel naluwas. Gisugo sa Diyos ang mga Israelita nga, sa gabii sa ikanapulog-upat ka adlaw sa bulan, ang matag panimalay magpatay sa usa ka nating karnero nga “walay ikasaway.” Ang dugo niini nga nating carnero igasablig sa duha ka haligi sa kilid ug sa ibabaw nga pultahan sa mga balay diin kini pagakan-on. Ang karnero pagakan-on “nianang gabhiona, sinugba sa kalayo, ug tinapay nga walay lebadura; ug uban sa pait nga mga hilba ... ang iyang ulo sa iyang mga bitiis.” Wala'y tugutan nga mahibilin; ang bisan unsa nga wala mahurot kinahanglang sunugon sa kalayo sa buntag.-Exod. 11:1-7; 12:1-10

Ang paagi sa pagkaon sa nating karnero mahinungdanon usab. “Sa ingon niini kan-on ninyo kini; nga binaksan ang imong mga hawak, ang imong mga sapin sa imong mga tiil, ug ang imong mga sungkod sa imong kamot; ug magakaon kamo niini sa madali: kini mao ang Paskwa ni Jehova. Ug gisultihan sila sa Diyos nga siya moagi sa yuta sa Ehipto nianang gabhiona, ug mohampak sa tanang panganay, tawo ug mananap, apan ang dugo sa gipatay nga karnero diha sa mga pultahan ug mga balabag sa mga balay sa mga

Israelita magapanalipod sa panganay sa sulod. -bersikulo 11-13

Sa tungang gabii ang tanan nga panganay sa Ehipto, lakip na ang panganay ni Paraon, gihampak sa Ginoo, ingon man ang panganay sa ilang mga baka. Walay balay sa mga Egiptohanon sa tibook nga yuta nga nakalingkawas. Sa pagkatinuod, hilabihan ang ilang kahingawa ug kalisang nga si Faraon mibangon niana nga gabii. Gitawag niya si Moises ug si Aaron ug gisugo ang mga Israelinhon nga sila manghawa dayon uban sa ilang mga kahayopan (bersikulo 29-42) Busa sa ingon ang gamhanang kamot sa Diyos ang nagpagawas sa nasud gikan sa ilang pagkaulipon didto sa Ehipto. Kini ang kahadlok ug kalisud nga nahitabo sa mga hampak nga gidala sa Ginoo, ilabi na ang katapusang, makalilisang nga kagul-anan nga naglambigit sa pagpatay sa tanan nga panganay sa mga Ehiptohanon, ang nakapahimo sa ilang kagawasan.

Ang Diyos nagtambag sa mga Israelita nga “kining adlaw mahimo alang kaninyo nga usa ka handumanan; Ug magbuhat kamo ug fiesta alang kang Jehova sulod sa inyong mga kaliwatan. kini ang usa ka pangilin pinaagi sa ordinansa sa kahangturan.”(Exod 12:14) Sa diha nga sila sa katapusan mosulod sa gisaad nga yuta sa Canaan, sila kinahanglan nga maghimo sa fiesta, ug ipasabut ngadto sa ilang mga anak nga kini mao ang sakripisyo sa Paskuwa sa Ginoo. Kini usa ka padayon nga pahinumdom nga ang Diyos milabay sa mga balay diin ang mga panganay sa mga anak sa Israel didto sa Ehipto nagpuyo, ug nagluwas kanila gikan sa ilang mga tigdaugdaug. Usa kadto ka “ gabii nga angayan handumon sa pag-ayo diha sa GINOO sa pagdala kanila gikan sa yuta sa Ehipto: Kini ang gabii ni Jehova nga pagasaulogon sa tanang mga anak sa Israel sa ilang mga kaliwatan.” - Exod. 12 24-27,42

“ANG PANGANAY ... AKOA”

Sa panahon sa kasinatian sa Paskuwa sa Ehipto, ang Diyos naghatag ug mga panudlo sa laing mahinungdanon nga punto. Miingon siya kang Moises, “Magbalaan kanako ang tanan nga panganay, bisan unsa nga magabuklad sa tagoangkan sa taliwala sa mga anak sa Israel, maingon man sa tawo o sa mananap: kini ako.” (Exodo 13:2) Sa bisperas sa kaluwasan sa Mga Israelinhon, ang mga kinabuhi sa panganay namiligro. Ao kini ang gihatagan sa pagtagad sa Diyos, ug iyang giandam ang usa ka tukma nga kapasilongan alang kanila-ang tabon nga dugo sa nating karnero. Ang tanan nga mga panganay kinsa nakapahimulos sa ilang kaugalingon niining gipanalanginan nga tagana naluwas nga buhi sa makalilisang nga gabii. Busa, giisip kini sa Diyos nga iya. “Ang tanang panganay sa mga anak sa Israel akoa, tawo ug mananap: sa adlaw nga gipatay ko ang matag panganay sa yuta sa Ehipto, gibalaan ko sila alang sa akong kaugalingon.” (Roma 8:17) Kinahanglan kining balaanon, o ilain, isip iyang kaugalingon nga panag-iya, ug sa paghimo sa espesyal nga serbisyo ubos sa iyang direksyon.

Sa ulahi, alang sa kasayon, kining mga panganay giilisan ingon nga usa ka pundok alang sa Levitikanhong tribu sa Israel. Busa ang tribo ni Levi nahimo

nga iya sa Ginoo, ug sila gitudlo nga “magabuhay sa pag-alagad sa mga anak sa Israel sa tabernakulo sa katilingban.” (Bersikulo 18,19) Si Aaron ug ang iyang mga anak nga lalaki, gikan sa tribo ni Levi, gipahinungod ngadto sa pagkasacerdote, ang mga Levihanon nga gipili aron mamahimong saserdote nga tribo. (Num 26:59; Exod 28:1-4) Sa misunod nga dibisyon sa yuta sa Canaan ang tribo ni Levi walay panulundon, apan gipaluyohan sa mga ikapulo nga gihatag sa nahabilin nga mga tribo. (Buhat 18: 20-21) Daghan ang mga katungdanan sa mga Levita ug mga pari. Tingali ang pinaka importante, hinoon, anaa sa tinuig nga “adlaw sa pagtubos,” sa dihang ihalad sa hataas nga saserdote ang torong baka ug ang kanding sa Ginoo ingon nga usa ka halad alang sa sala, “aron sa pagtabon sa mga anak sa Israel alang sa tanan nilang kasal-anan kausa sa usa ka tuig.”- Levitico 16:1-34; 23:26-28

“HINUMDUMI KINI NGA ADLAW”

Human gisugo sa Diyos si Moises kalabut sa pag lain kaniya sa tanang panganay, gipahinumduman pag-usab ni Moises ang mga tawo sa kahinungdanon sa kasinatian nga ilang naagihan. “Hinumdumi kini nga adlaw, diin kamo migula gikan sa Ehipto, gikan sa balay sa pagkaulipon. ... Ug mahitabo, sa diha nga si Jehova magadala kanimo sa yuta sa Canaan nga buhi sa dapit diin ikaw pagabuhaton nila: ... Ug magsugilon ka niadtong adlaw sa imong anak nga lalake nga magaingon: Kini gibuhay tungod niadto nga gibuhay ni Jehova kanako, sa migula ako gikan sa Egipto. ... Ug kini mahimo alang kanimo nga usa ka timaan sa ibabaw sa imong kamot, ug ingon nga mga ilhanan sa taliwala sa imong mga mata; tungod kay si Jehova mao ang nagkuha kanato gikan sa Egipto pinaagi sa kamot nga kusgan.” Exodo 13:1-16

Ang “mga frontlet” nga gihisgutan dinhi nga gituohan nga gamay nga puntal nga ginama sa panit nga adunay upat ka mga sinulat sa Kasulatan. Kini naghisgut ilabi sa pagluwas sa Diyos sa nasud gikan sa pagkaulipon, sa iyang saad nga dad-on sila ngadto sa yuta sa Canaan, ug ang paglain sa panganay ingon nga iya. Gituohan usab nga kini adunay usa ka sumaryo sa Napulo ka Sugo, mga panudlo sa pagsaulog sa Paskuwa, ug hugot nga pahimangno sa pagtudlo niining tanan nga mga butang ngadto sa ilang mga anak.

Ang Diyos nagsulti kanila nga ang paghinumdum sa tanan niyang mga panudlo ug mga sugo kinahanglan nga anaa sa ilang mga kasingkasing. (Deut 6:6) Bisan pa, aron sa pagtabang kanila nga sila kanunay nga maglakaw sa iyang mga dalan, sila gisugo usab nga “isulat kini sa mga haligi sa imong balay, ug sa imong mga ganghaan.” (Bersikulo 9) nga pagagapuson sa ilang mga bukton, o isul-ob sa ilang mga agtang, mag-alagad ingon nga dugang nga mga pahinumdom niining mga butanga. Diha sa Bag-ong Tugon kini nga mga frontlet gitawag nga “pilakteria,” gikan sa usa ka Griyego nga pulong nga nagpasabut nga usa ka panalipod, o guard case. (Mateo 23:5) Pinaagi sa pagsul-ob niini diha sa ilang mga bukton ug sa ilang mga agtang, ang mga Israelita mapahinumduman sa kaayo sa Dios kanila, ug sa iyang mga panudlo ug mga

sugo, aron sila magbantay sa ilang mga kaugalingon sa pagsalikway sa iyang mga agianan.

ANG LANDONG SA MGA BUTANG NGA UMALABOT

Kanang talagsaon nga kasinatian sa kinabuhi sa nasod sa Israel labing mahal sa kasingkasing sa matinahurong mga Judio sa kalibutan. Bisan pa, kini adunay espesyal nga interes sa simbahan sa Panahon sa Ebanghelyo. Ang Apostol Pablo nagsulti kanato nga ang mga butang nga nahitabo sa Israel "landong sa maayong mga butang nga moabot." (Mga Heb10:1) Si Hesus usa ka Hudeo, natawo ubos sa Balaod, ug ubos sa tanan nga mga probisyon ug ordinansa niini, ang tuig sa pagsaulog kada tuig sa pangilin sa Pagpalabay. Tungod niini, siya ug ang iyang napulog duha ka mga tinun-an nagkatigum sa lawak sa itaas tungod sa maong makalilisang nga kagabhion alang niining katuyoan.

Pinaagi sa iyang kahibalo sa tagna, nasabtan ni Jesus nga ang iyang panahon miabut na, kay siya gitakda, ingon nga ang Mesiyas sa mga Judio "pagaputlon." (Dan 9:24-27) Nasayod usab siya nga ang karnero sa Paskuwa nga gipatay sa Ehipto sa ikanapulog-upat nga adlaw sa unang bulan sa gabii, ug kansang dugo naghatag panalipod alang sa panganay sa Israel, naghulagway sa iyang kaugalingon. Siya mao kadtong hingpit nga Cordero sa Dios nga mohatag sa iyang kinabuhi ingon nga usa ka lukat alang sa tibuok kalibutan. (Juan 1:29) Hapit na niyang matuman kining tanang mapanagnaong "landing" pinaagi sa paghatag sa iyang kinabuhi alang sa tanang katawhan.

Kay nahibal-an kining mga butanga, si Jesus namulong ngadto sa iyang mga hinigugmang mga disipulo sa ibabaw nga lawak. Gikutlo na usab nato ang mga pulong sa asoy ni Lucas: "Iyang gikuha ang kopa, ug nagpasalamat, ug miingon, Kuhaa kini, ug bahina kini sa inyong taliwala: Kay ako magaingon kaninyo, Dili ako moinom sa bunga sa paras, hangtud sa moabot ang gingharian sa Diyos. Ug mikuha siya ug tinapay, ug sa nakapasalamat siya, iyang gitipiktipik ug gihatag kanila nga nagaingon: Kini mao ang akong lawas nga gihatag tungod kaninyo; buhata ninyo kini nga handumanan kanako. Ingon man usab ang kopa sa panihapon, nga nag-ingon, Kini nga kopa mao ang bag-ong tugon sa akong dugo nga gipaagas alang kaninyo." (Lucas 22:17-20) Nagpaabut sa mga panghitabo sa pagkaugma, sa diha nga iyang mahuman ang iyang sakripisyo sa krus ug sa pagtuman sa mga gikinahanglan sa Balaod, atong makita nga si Jesus nagsugod sa usa ka bag-ong handumanan, o Memoryal, sa iyang nagsingabot nga kamatayon ingon nga labaw nga Kordero sa Paskwa.

Sa una pa nga higayon ang mga Judio nangayo kang Jesus og usa ka ilhanan nga mahimo unta sila nga motuo kaniya, bisan usa ka adlaw ang niagi gipakaon niya ang lima ka libo gikan sa pipila ka mga tinapay ug mga isda. Gipahinumduman nila siya nga ang ilang mga amahan nakakaon sa manna didto sa kamingawan. Si Jesus mitubag: "Ako ang tinapay sa kinabuhi. Ang

inyong mga ginikanan nanagkaon sa mana didto sa kamingawan, ug nangamatay sila. ... Ako ang tinapay nga buhi nga nanaug gikan sa langit: bisan kinsa nga mokaon niining maong tinapay, siya mabuhi sa dayon: ug ang tinapay nga akong ihatag mao ang akong unod, nga igahatag ko alang sa kinabuhi sa kalibutan.” Ang asoy nagsulti kanato nga “Busa ang mga Judio nanaglalalay sa ilang kaugalingon, nga nanag-ingon: Unsaon niining tawhana paghatag kanato sa iyang unod aron atong kan-on? Ug si Jesus miingon kanila, "Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, magaingon ako kaninyo, gawas kon mokaon kamo sa unod sa Anak sa Tawo ug moinom sa iyang dugo, wala kamoy kinabuhi diha kaninyo.” - Juan 6: 48-53

Sa usa ka pagsabut ang mga Judio husto. Unsaon nila pagkaon sa iyang unod, o pag-inom sa iyang dugo, usa ka praktis nga gidili sa ilalum sa Balaod? (Deuteronomio 12:23) Kini usa ka “lisod nga panultihon” alang kanila, ug atong gibasa gikan niadtong panahona ang daghan sa iyang mga tinun-an mibiya, ug wala na maglakaw uban kaniya. (Juan 6:60,66) Hinunua, dili kita maghunahuna nga nahulog sila sa kasaypanan sa uban nga nagtuo nga sila tinuod nga nakig-ambit sa literal nga unod ug dugo sa Agalon. Giklaro ni Jesus sa niini nga yugto nga siya wala nagsulti sa literal nga paagi: “Ang espiritu mao ang naghatag sa Kinabuhi. Ang unod wala magtagad bisan unsa. Ang mga pulong nga akong gisulti kanimo espiritu ug mao ang kinabuhi.”-bersikulo 63

Ang “tinapay” ug “kopa” nga gihalad ni Jesus sa iyang mga tinun-an sa itaas nga lawak mga simbolo lang. Ang tinapay nagsimbolo sa iyang nabuak nga lawas, ug ang bunga sa parras ang giula niya nga dugo. (Lucas 22:19,20; I Corinto 11:24-26) Kining duha nagrepresentar sa sakripisyo sa iyang hingpit nga tawhanong kinabuhi alang sa katawhan. Ang pag-ambit sa tinapay ug kopa nagsimbolo sa atong pagdawat sa bili, o merito, sa sakripisyo ni Jesus, ug gipakita ang atong pagtoo kaniya ingon nga atong Manunubos. Ang pagtuo nga gipakita mao ang basehan sa atong pagkamatarong, o pagkamatarong, nga giisip sa Diyos kanato. Busa, nag-ingon si Pablo, “nga gipakamatarung pinaagi sa pagtoo, kita adunay kalinaw sa Diyos pinaagi sa atong Ginoong Jesu-Kristo.” (Roma 5:1) Pagkadako sa atong kalipay alang niining mahigugmaong tagana sa Langitnong Amahan alang sa iyang “panganay” sa karon nga Panahon sa Ebanghelyo.

MGA UNANG BUNGA UG MOSUNOD NGA MGA BUNGA

Ang “iglesia sa panganay” lamang ang nakadawat sa merito sa halad ni Kristo. (Hebreo 12:23) Kini nga mga panganay gihisgotan usab sa Kasulatan ingon nga “mga unang bunga.” (Santiago 1:18; Pin. 14:4) Matood, sama nga ang katuyoan sa Diyos nga dili lamang igahatag ang panganay sa Israel, apan nga ang tibuok nasud kinahanglan niyang buhian gikan sa pagkaulipon, mao usab kini sa tukma nga panahon uban sa tibuok kalibutan sa katawhan. Si Jesus namatay, dili alang sa pipila, kondili alang sa tanang katawhan. Siya

“naghatag sa iyang kaugalingon nga usa ka lukat alang sa tanan, aron mapamatud-an sa tukma nga panahon.” Siya miingon nga “ang takna nagsingabot, diin ang tanan nga anaa sa lubnganan makadungog sa iyang tingog, ug mobangon.” Dinhi ang dakong gugma sa Diyos alang sa iyang napukan, ang tawhanong nilalang gipakita. “Kay gihigugma gayud sa Diyos ang kalibutan, nga tungod niana gihatag niya ang iyang bugtong Anak, aron ang tanan nga mosalig kaniya dili malaglag, kondili may kinabuhi nga walay katapusan.” - I Tim. 2:5,6; Juan 5:28,29; Juan 3:16

Adunay usa ka “tukma nga panahon” ug kahusay alang niini nga mga panalangin nga igahatag sa katawhan. Giklaro kini ni Apostol Pablo sa iyang kasulatan mahitungod sa pagkabanhaw. Siya nagsulti kanato nga “maingon nga diha kang Adan ang tanan mangamatay,” ang tanan nga nahiusa kang Kristo “ang tanan mabuhi.” Unya siya mipatin-aw, “Apan matag tawo sa iyang kaugalingon nga han-ay: si Kristo ang unang bunga.” Kini mao si Kristo ug ang iglesia- ang “unang bunga” nga matang. Unya, si Pablo nagpadayon, “pagkahuman sila nga iya ni Kristo sa iyang pag-abot [Grego: presensya].” Kini ang nahibilin sa katawhan, nga gihulagway sa tibuok nasud sa Israel, nga ang tanan gibuhian gikan sa pagkaulipon sa Ehipto human sa gabii sa Paglabay ug kaluwasan sa panganay.-1 Cor. 15:22,23

Si Jesus namatay sa krus dul-an sa 2,000 ka tuig na ang milabay, ug ang katawhan padayon nga nagpaingon sa lubnganan. Kini tungod kay “si Kristo ang unang bunga” dili pa kompleto. Sa laing dapit si Apostol Pablo nagsulti kanato nga si Kristo dili usa, apan daghan: “Kay ang lawas usa ra, ug adunay daghang mga bahin, ug ang tanang mga bahin sa usa ka lawas, nga daghan, usa ra ka lawas: mao man usab si Kristo. ... Karon kamo mao ang lawas ni Kristo, ug ang mga miyembro.”(I Corinto 12:12,27) Atol sa Panahon sa Ebanghelyo, gipili ug gisulayan sa Diyos kadtong kinsa maglangkob niining “lawas ni Kristo.” Iyang gipili gikan sa kalibutan ang usa ka “gamay nga panon,” “usa ka katawhan alang sa iyang ngalan.” – Lucas 12:32; Buhat 15:14

Gidawat nila ang imbitasyon ni Jesus nga isalikway ang ilang kaugalingon, magpas-an sa ilang krus, ug mosunod kaniya. Tungod sa pagtuo sa iyang giula nga dugo, gipresentar nila ang ilang kaugalingon nga “usa ka buhi nga sakripisyo.” (Mateo 16:24; Roma 12:1) Sama sa tribu ni Levi, wala silay panulundon sa yuta, kay ang ilang bahandi atua sa langit. (Mateo 6:20) Kini, “pinaagi sa mapailubon nga pagpadayon diha sa maayo nga buhat nagapangita alang sa himaya ug dungog ug imortalidad, ang kinabuhing dayon.” (Roma 2:7) Sila nagtinguha nga mahimong usa ka harianong pagkasaserdote, ug magpuyo ug maghari uban kang Kristo sa gingharian sa Diyos, alang sa katuyoan sa pagpanalangin sa tanang mga pamilya sa yuta.-I Pet. 2:9; Pin. 20:6; Gen. 22:18

ANG ATONG RESPONSABILIDAD KARON

Sa atong pag-ambit sa mga simbolo sa sakripisyo ni Hesus nga atong gikinahanglan sa atong kaugalingon, pinaagi sa pagtoo, ang mga kaayohan sa maong sakripisyo. Bisan pa niana, kita nagbuhat labaw pa niini. Atong gipahinungod ang atong mga kinabuhi sa pagbuhat sa kabubut-on sa Langitnong Amahan, ug sa pag-usab sa atong mga kinaiya ngadto sa dagway sa iyang minahal nga Anak. (Roma 12:1,2; 8:29) Kita usab, tungod kay pinaagi sa pagtoo miambit sa makatarunganon nga merito sa sakripisyo ni Kristo, gihatag ang pribilehiyo sa pagtugyan sa atong mga kinabuhi sa pagsakripisyo, pagpuno sa “anaa sa likod” sa mga pag-antus ni Kristo. (Col. 1:24) Wala kini maghisgot sa iyang papel isip Kordero sa Paskwa. Si Kristo Hesus lamang ang makawagtang sa sala sa kalibutan ug makagarantiya sa iyang kagawasan gikan sa pagkaulipon sa sala ug kamatayon. Hinunua, ang atong sakripisyo alang sa katuyoan sa pagpalambo kanato isip mga maampingon nga mga pari alang sa dakung umaabot nga buhat sa pagpasig-uli sa gitubos nga kalibutan ngadto sa Diyos.-II Cor. 5:18-20

Ang pagpili ug pagpamatuod niining unang mga bunga-unang-natawo nga-klase mao ang mahimayaon nga buhat sa karon nga panahon. Kini nagpatinaw sa daw pagkalangan sa katumanan sa plano sa Diyos sa kaluwasan alang sa katawhan. Sa diha nga kini nga unang bunga nga klase mahuman, ang iglesia moduyog sa iyang Ulo, dayon ang gingharian sa Diyos magatukod sa gahum ug himaya. Dayon ang merito sa pagtubos nga dugo ni Kristo magamit alang sa tibuok kalibutan sa katawhan. Dayon magsugod ang buhat sa pagpahiuli sa katawhan balik ngadto sa himaya ug katahum ug kahingpitan nga gipanag-iya kaniadto sa atong amahan nga Adan didto sa Tanaman sa Eden. Unya moabut ang tukma nga panahon alang sa mga sumusunod nga bunga, sa diha nga ang balaod sa Diyos mahisulat, dili sa mga frontlet, ni sa mga papan nga bato, apan sa mapasalamaton, mahigugmaon nga mga kasingkasing sa tanang mga tawo-Mat. 6:10; Buhat 3:21; Heb. 10:16

Ang pagpalambo sa pinasahi nga katawhan sa Ginoo nagpadayon. Ingon nga espirituhanon nga mga natawo, kansang kaluwasan kinahanglan mag-una sa kalibutan, anaa gihapon kita sa panalipod sa tabon nga dugo sa Kordero, “si Kristo nga atong Paskwa.” Ang atong buhat sa paghalad hapit na mahuman, ug kita nagpaabut, sa pangandoy, sa katumanan sa atong paglaum nga makig-uban sa atong Ginoo, ug sa pagpanalangin sa tanang mga pamilya sa yuta. Hangtud karon, hinumduman nato kanunay ang sakripisyo sa atong Ginoo ug Agalon, ug matinahurong ginatuman nato ang Memoryal sa iyang kamatayon sa krus sa Kalbaryo. Mapainubsanong, kita makig-ambit na usab sa simbolikong “tinapay” ug “kopa,” nga magbuhat sa ingon sa mapasalamaton ug mahigugmaon nga paghinumdom kaniya■#